

Облікова картка дисертації

I. Загальні відомості

Державний обліковий номер: 0524U000008

Особливі позначки: відкрита

Дата реєстрації: 11-01-2024

Статус: Запланована

Реквізити наказу МОН / наказу закладу:

II. Відомості про здобувача

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Коруц Уляна Зіновіївна

2. Uliana Koruts

Кваліфікація: к. ю. н., доц., 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Вид дисертації: доктор наук

Аспірантура/Докторантура: ні

Шифр наукової спеціальності: 12.00.11

Назва наукової спеціальності: Міжнародне право

Галузь / галузі знань: Не застосовується

Освітньо-наукова програма зі спеціальності: Не застосовується

Дата захисту: 25-01-2024

Спеціальність за освітою: 12.00.11 Міжнародне право

Місце роботи здобувача: Західноукраїнський національний університет

Код за ЄДРПОУ: 33680120

Місцезнаходження: вул. Львівська, буд. 11, Тернопіль, Тернопільський р-н., 46009, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

III. Відомості про організацію, де відбувся захист

Шифр спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради): Д 26.062.21

Повне найменування юридичної особи: Національний авіаційний університет

Код за ЄДРПОУ: 01132330

Місцезнаходження: проспект Любомира Гузара, буд. 1, Київ, 03058, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

IV. Відомості про підприємство, установу, організацію, в якій було виконано дисертацію

Повне найменування юридичної особи: Національний авіаційний університет

Код за ЄДРПОУ: 01132330

Місцезнаходження: проспект Любомира Гузара, буд. 1, Київ, 03058, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

V. Відомості про дисертацію

Мова дисертації: Українська

Коди тематичних рубрик: 10, 10.77.51, 10.87, 12, 26

Тема дисертації:

1. Заборона пропаганди війни у сучасному міжнародному праві
2. Prohibition of Propaganda for War in Modern International Law

Реферат:

1. Сформульовано концептуальні положення і висновки, що мають наукову новизну і є особистим внеском автора в дослідження заборони пропаганди війни. Запропоновано власну періодизацію розвитку історіографії пропаганди війни, в межах якої виокремлено її основні етапи. Обґрунтовано методологічний інструментарій дослідження феномена пропаганди війни, який полягає у застосуванні методології наукового пізнання, заснованої на поєднанні загальноправових, спеціально правових (методологія науки кримінального права) та психолого-правових методах. Подано концептуальне бачення дворівневої структури пропаганди війни, що передбачає наявність сукупності взаємообумовлених елементів, які розкривають розуміння пропаганди війни: перший рівень передбачає запобігання пропаганді війни, другий рівень націлений безпосередньо на усунення самої пропаганди війни. Обидва нормативно закріплені у ч. 1 ст. 20 та у ч. 2 ст. 20 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права (МПГПП). Пропаганда війни розуміється автором як поширення в будь-якій формі поглядів, фактів, аргументів та інших відомостей, зокрема завідомо неправдивих, розпалювання внутрішньо- та зовнішньодержавної расової, релігійної,

національної ворожнечі, що має на меті заклики та підбурювання до здійснення воєнних конфліктів або агресивної війни. Визначено змістовне наповнення пропаганди війни, яке передбачає наявність сукупності таких взаємообумовлених елементів, як: підбурювання до війни або агресивних дій; ізоляція громадян від будь-яких контактів із зовнішнім світом; замовчування та викривлення діяльності міжнародних установ на користь миру; створення перешкод для отримання інформації про думку інших держав. Доведено, що норми, які стосуються заборони пропаганди війни, спрямованої на пряме та громадське підбурювання до ворожнечі чи насильства, є нормами загального міжнародного права, що покладають зобов'язання на держави. І саме такі норми накладають позитивні зобов'язання erga omnes на заборону пропаганди війни. А відтак, внесення застережень до них і відхилення від них унеможливлюються. Виокремлено чотири аспекти щодо мови ненависті та ворожнечі: поширення ідей, заснованих на расовій нерівності; поширення ідей, заснованих на расовій ненависті; підбурювання до расової дискримінації; підбурювання до актів, спрямованих проти будь-якої раси чи групи осіб іншого кольору шкіри або етнічного походження, а також надання будь-якої допомоги для проведення расистської діяльності, зокрема її фінансування. Окреслено ключові елементи для визначення сутності мови ворожнечі, а саме: умисел, підбурювання й осуджені результати. Елемент пропаганди можна розуміти як вимогу щодо умислу, тобто вона охоплює лише заяви, зроблені з наміром розпалити ворожнечу. Заяви, зроблені з наміром підбурювати інших до ненависті, необхідно сприймати як мову ворожнечі. Обґрунтовано, що підбурювання є елементом пропаганди війни та взаємопов'язаним з нею поняттям. Вбачається, що вирішальним і відмінним елементом підбурювання є намір підбурювати інших до ворожості чи насильства. Запропоновано внести пряме і публічне підбурювання до агресії до переліку злочинів Римського статуту Міжнародного кримінального суду. Визначено основні аспекти практики міжнародних військових трибуналів, коли пропаганда війни розуміється і як сукупність дій щодо підбурювання до воєнних дій чи геноциду, і як прямі заклики щодо конкретних злочинних дій проти конкретних осіб, і як пропагування расової, національної чи ментальної домінації однієї народності, групи осіб над іншою; пропаганда війни визнається і як закінчений злочин, і як незакінчений злочин без прямих негативних суспільних наслідків, але у випадку незакінченого злочину міжнародна практика розробила концепцію невідворотності та неможливості уникнення покарання. Отримали подальшого розвитку положення про те, що на міжнародному рівні й досі не вироблена універсальна правова конструкція у формі нормативно-правового акта, який містить загальне й обов'язкове для всіх держав визначення пропаганди та її негативних явищ. Вирішення зазначеного питання перебуває у площині реалізації спільних міждержавних механізмів укладання багатосторонніх та двосторонніх міжнародно-правових договорів. А тому важливо враховувати світовий досвід як держав, так і міжнародних організацій, наприклад, Європейського Союзу; положення, що відносини в сфері заборони пропаганди війни слід сприймати значно ширше, ніж суто кримінально каране діяння. Пропаганда війни перетворюється на стійкий інструмент ведення війни, а тому доцільно проводити упереджуючий аналіз та правове моделювання пошуку нових ефективних механізмів кримінального переслідування за такий вид злочину, навіть із можливістю його родової диверсифікації

2. The author's personal contribution to the study of the prohibition of propaganda for war comprises the novel scientific concepts and conclusions presented in this dissertation. The author proposes an original periodization for the development of historiography of propaganda for war, establishing its main stages. The methodological toolkit for studying propaganda for war is outlined as a methodology of scientific cognition based on a combination of general legal, specialized legal (criminal law), and psychological legal methods. The work conceptualises a two-tier vision of propaganda for war that includes a set of interconnected elements ensuring comprehensive understanding of the phenomenon. The first level pertains to preventing propaganda for war, while the second level is aimed at directly eliminating propaganda for war altogether. Both levels are officially enshrined in parts 1 and 2 of Art. 20 of the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR). The author suggests defining propaganda for war as any form of dissemination of views, facts, arguments, and other information, including knowingly untrue messages, incitement of domestic and international racial, religious, or national hatred that aims to instigate military conflicts or aggression. The distinction from conventional propaganda is highlighted, as the latter focuses on spreading arguments, rumours, and other information among individuals to foster the

desired public opinion. The meaning and content of propaganda for war are defined by detailing its interdependent elements, namely incitement to war or aggression, isolation from any contact with the outside world, censorship and distortion of any action towards peace by international organisations, and obstruction of access to information on the viewpoints of other countries. The dissertation proves that norms related to prohibition of propaganda for war aimed at direct and public incitement to hostility or violence are, in fact, general international law norms and they impose obligations on the states. These very norms institute positive erga omnes obligations regarding the prohibition of propaganda for war, therefore there can be no derogations or deviations from them. Notably, Ukrainian legal doctrine does not differentiate between the terms “мова ненависті” and “мова ворожнечі”, which are treated as synonymous and equal translation-terms for hate speech, despite minor stylistic and semantic differences. In this regard, the author suggests combining the terms and using “мова ненависті та ворожнечі” hereafter, in order to highlight the relations and actions based on hatred that lead to actual conflicts and wars. Four aspects of hate speech are summarised as (a) spreading ideas based on racial superiority, (b) dissemination of ideas based on racial hatred, (c) incitement to racial discrimination, and (d) incitement to acts against any race or group of people of different skin colour or ethnic origin, as well as abetting or providing any support to racism-motivated behaviour, including financial resources. The author argues that key elements to establishing the fact of hate speech are intent, incitement, and unlawful consequences. The element of propaganda can be viewed through the lens of intent, i.e., propaganda should encompass only the statements made with the intention of instigating hostility; statements made with the intention of inciting others to hatred should be considered hate speech. It is substantiated that incitement is an element of propaganda for war and these two concepts are interrelated. The definitive and distinguishing element of incitement is the intent to incite others to hostility or violence. The author argues that direct and public incitement to aggression should be included as a crime in the Rome Statute of the International Criminal Court. The paper outlines the main aspects of the existing case practice of international military tribunals wherein propaganda is interpreted as a set of actions aimed at inciting towards hostilities or genocide, or as direct calls for specific illegal actions against specific persons, or as propagation of racial, national, or mental domination of one nation or group of people over others. Propaganda for war is considered as both a complete crime and an inchoate offense without direct negative social consequences, however, in the second case, the international practice has developed a concept of irreversibility and made it impossible to avoid punishment. The author further develops the notion that there is still no universal legal construct at the international level that would contain a comprehensive definition of propaganda for war and its negative manifestations as a binding normative legal act. Solution to this issue lies in the implementation of joint interstate mechanisms for concluding multilateral and bilateral international legal agreements.

Державний реєстраційний номер ДіР:

Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки: Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави

Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності: Розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій, робототехніки

Підсумки дослідження: Нове вирішення актуального наукового завдання

Публікації:

- 1. Коруц У.З. Заборона пропаганди війни: міжнародно-правові засади: монографія. Одеса: Фенікс, 2023. 340 с.
- 2. Коруц У. З. Міжнародний кримінальний суд: проблеми покарання за міжнародні злочини. Науковий вісник публічного та приватного права. 2017. Т. 1, № 5. С. 234–239.

http://nvppp.in.ua/vip/2017/5/tom_1/46.pdf. (0,21 др. арк.).

- 3. Коруц У.З., Вишневецький Б.С. Міжнародно-правова відповідальність за злочини пропаганди та дезінформації. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2018. № 3. С. 238–242. arpl.dnu.in.ua/3_2018/53.pdf. (0,21 др. арк., особисто автору – 0,17 др.арк.: розкрито сутність та особливості інституту міжнародно-правової відповідальності за злочини пропаганди).
- 4. Коруц У.З. Кримінальна відповідальність за пропаганду війни в Україні: сучасний стан та досвід зарубіжних країн. Правова держава. 2019. № 36. С. 91–98. <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2019.36.184874> (0,3 др. арк.).
- 5. Коруц У.З. Поняття пропаганди війни: історико-правовий аспект. Південноукраїнський правничий часопис. 2019. № 4. С. 118–123. <https://doi.org/10.32850/sulj.2019.4.1.26> (0,21 др. арк.).
- 6. Коруц У.З. Протидія негативним проявам пропаганди в Європейському Союзі. Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Юриспруденція. 2019. Т. 2, № 42. С. 134–138. <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2019.42-2.32> (0,2 др. арк.).
- 7. Коруц У.З. Правове забезпечення заборони пропаганди війни: досвід республік Молдови та Грузії. Прикарпатський юридичний вісник. 2019. № 4 (29). С. 203–207. [https://doi.org/10.32837/ruuv.v2i4\(29\).464](https://doi.org/10.32837/ruuv.v2i4(29).464) (0,21 др. арк.).
- 8. Коруц У.З. Нормативно-правове забезпечення запобігання і протидії пропаганді війни в Україні в контексті сучасних викликів та загроз. Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Юридичні науки. 2020. Т. 31 (70), № 2. С. 184–190. <https://doi.org/10.32838/2707-0581/2020.2-3/30> (0,25 др. арк.).
- 9. Коруц У.З. Пропаганда як злочин у рішеннях міжнародних кримінальних судів і трибуналів. Правова позиція. 2020. № 2 (27). С. 142–147. <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2020-2.26> (0,21 др. арк.).
- 10. Коруц У.З. Проблемні питання визначення поняття «гібридна війна» як елементу пропаганди війни. Приватне та публічне право. 2020. № 2. С. 125–130. <https://doi.org/10.32845/2663-5666.2020.2.24> (0,21 др. арк.).
- 11. Коруц У.З. Зміст пропаганди та обмеження свободи вираження поглядів у практиці Європейського суду з прав людини. Право і суспільство. 2020. № 1, Ч. 2. С. 179–185. <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.1-2.29> (0,25 др. арк.).
- 12. Коруц У. З. Поняття підбурювання до агресивної війни як елементу пропаганди в міжнародному кримінальному праві. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2020. Вип. 60. С. 211–215. <https://doi.org/10.32782/2307-3322/2020.60.46> (0,2 др. арк.).
- 13. Коруц У. Пропаганда війни в імперативних нормах і зобов'язаннях *erga omnes*. Юридичний вісник. 2020. № 1. С. 149–156. <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i1.1573> (0,3 др. арк.).
- 14. Коруц У.З. Інформаційна війна як інструмент пропаганди війни: правові підстави протидії. Підприємництво, господарство і право. 2020. № 8. С. 334–339. <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.8.55> (0,21 др. арк.).
- 15. Коруц У.З. Міжнародні механізми протидії пропаганді війни. Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія». 2020. № 2. С. 103–108. <https://doi.org/10.32837/chern.v0i2.83> (0,21 др. арк.).
- 16. Коруц У.З. Запобігання та протидія пропаганді війни та інформаційним загрозам в Україні. Публічне право. 2020. № 2. С. 80–88. <https://doi.org/10.32782/2020-38-09> (0,33 др. арк.).
- 17. Коруц У. З. Вплив практики міжнародних кримінальних трибуналів на визначення пропаганди війни як міжнародного злочину. Право і суспільство. 2021. С. 265–273. <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2021.1.40> (0,33 др. арк.).
- 18. Коруц У. З. Практика Нюрнберзького трибуналу та її значення для кваліфікації пропаганди війни як міжнародного злочину. Альманах міжнародного права. 2021. Вип. 24. С. 222–231. <https://doi.org/10.32841/ILA.2020.24.26> (0,38 др. арк.).

- 19. Коруц У.З. До питання міжнародно-правової відповідальності за пропаганду агресивної війни. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2021. Вип. 50. С. 114–119. <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2021.50.24> (0,21 др. арк.).
- 20. Коруц У. З. Заборона пропаганди війни в умовах воєнного стану: аналіз законодавчих новацій. Київський часопис права. 2022. Вип. 4. С. 219–226. <https://doi.org/10.32782/klj/2022.4.33> (0,3 др. арк.).
- 21. Koruts U. Combating hate speech: experience of the Council of Europe. Juridical scientific and electronic journal. 2023. Vol. 5. P. 405–408. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-5/100> (0,21 др. арк.).
- 22. Коруц У.З. Розслідування Міжнародним кримінальним судом воєнних злочинів росії в Україні. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Юридичні науки. 2023. Т. 34 (73), № 2. С. 171–176. <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2023.2/28> (0,21 др. арк.).
- 23. Коруц У.З. Правова природа та сутнісне значення принципу комплементарності Міжнародного кримінального суду і його місце в системі кримінальної юстиції держави. Visegrad Journal on Human Rights. 2016. № 4. С. 117–122. (0,21 др. арк.).
- 24. Koruts, U. Structure and content of the war propaganda phenomenon in the system of social and international relations. Evropsky politicky a pravni diskurz. 2019. Vol. 6, No. 6. P. 45–52. <https://eppd13.cz/wp-content/uploads/2019/2019-6-6/09.pdf>. (0,3 др. арк.).
- 25. Koruts, U. Legal support of counteraction of war propaganda in Ukraine. Recht der Osteuropaischen Staaten (ReOS). 2019. Vol. 4. P. 76–81. ReOS 04 aus 2019.pdf (uni-goettingen.de). (0,21 др. арк.).
- 26. Koruts, U. Activities of conventional authorities and international officials in the counteraction of war propaganda. Visegrad Journal on Human Rights. 2020. Vol. 1, No. 1. P. 134–141. https://journal-vjhr.sk/wp-content/uploads/2020/12/Vyshegrad-1_2020_Tom-1.pdf. (0,21 др. арк.).
- 27. Koruts, U. Legal aspects of creating a Special International Tribunal for the crime of russian aggression against Ukraine. Copernicus Political and Legal Studies. 2023. Vol. 2, No.1.P.11-17. <https://doi.org/10.15804/CPLS.2023101> (0,25 др.арк.).
- 28. Koruts, U. International Legal Regulation of Countering Propaganda of War and Manifestations of Extremism. Academic Journal of Interdisciplinary Studies. 2020. Vol. 9, No. 1. P. 105–111. <https://doi.org/10.36941/ajis-2020-0009> Включено до міжнародної наукометричної бази Scopus. (0,25 др. арк.).
- 29. Plakhotniuk, N., Koruts, U., Doroshenko, E. Constitutional restrictions on human rights and freedoms in the development of liberal democracy in Europe. Access to Justice in Eastern Europe. 2021. Vol. 3, No. 11. P. 129–143. <https://doi.org/10.33327/AJEE-18-4.3-n000075> Включено до міжнародної наукометричної бази Web of Science. (0,58 др. арк., особисто автору - 0,17 др. арк.: внесок автора відображено на сторінках 133-136 у частині дослідження, яке присвячено правовій сфері дії обмежень у Східній Європі).
- 30. Koruts, U., Maksymovych, R., Shtykun, O. Legal Grounds for Restrictions of Human Rights in the European Court of Human Rights Case-Law. Access to Justice in Eastern Europe. 2021. Vol. 4, No. 12. P. 131–145. <https://doi.org/10.33327/AJEE-18-4.4-n000089> Включено до міжнародної наукометричної бази Web of Science. (0,58 др. арк., особисто автору - 0,17 др. арк.: внесок автора відображений у частині 4 статті, присвяченій обмеженням прав людини в практиці ЄСПЛ).
- 31. Koruts, U. Some aspects of the jurisdiction of the international criminal court an ratification of the statute. Economic and social development of Ukraine in XXI century: national vision and globalization challenges. 2017. Vol. 1. P. 175–179. (0,2 др. арк.).
- 32. Коруц У.З. Пропаганда війни в міжнародному праві. Конгрес міжнародного та європейського права: зб. наук. праць, 25–26 трав. 2018 р. Одеса: Національний університет «Одеська юридична академія» ; Фенікс, 2018. С. 38–41. <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/9920/congress%20Int%20Law25.05.18.pdf?sequence=1&isAll> (0,13 др. арк.).
- 33. Коруц У. З. Міжнародно-правові аспекти заборони пропаганди війни. Розвиток науки і практики міжнародного права : Міжнар. наук.-практ. конф., присвячена 25-річчю УАМП, та міжнародно-правові

читання, присвячені пам'яті Олександра Задорожного. 2018. Вип. 1. С. 76–79. (0,13 др. арк.).

- 34. Коруц У.З. Кримінальна відповідальність за пропаганду війни у законодавстві України та Грузії. Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід : матеріали IV міжнар. наук.-практ. конф. 2019. С. 160–163. (0,13 др. арк.).
- 35. Koruts, U., Kravchuk, M. On ratification of the Rome Statute of the International criminal Court: experience of Moldova and current situation in Ukraine. Promovarea valorilor social-economice în contextul integrării europene : conferința, 12-13 decembrie 2019. Chișinău: Tipografia “Adrilang”, 2019. P. 9–11. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/9-11_10.pdf. (0,08 др. арк.).
- 36. Коруц У.З. Окремі питання тлумачення та імплементації статті 20(2) Міжнародного пакту про громадянські та політичні права. European Potential for the Development of Legal Science, Legislation and Law Enforcement practice: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 28 квіт. 2021 р. Рига: Publishing House “Baltija Publishing”, 2021. С. 238–241. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-040-7-60> (0,13 др. арк.).
- 37. Коруц У. З. Огляд підходів до визначення поняття «пропаганда» та «пропаганда війни». Шості Таврійські юридичні наукові читання : матеріали VI міжнар. наук.-практ. конф., 5-6 лют. 2021 р. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2021. С. 129–132. https://tnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/04/%D0%A2%D0%9D%D0%A3_%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE_%D0%A4% (0,13 др. арк.).
- Коруц У.З. Юридичний фронт: шлях до Спеціального міжнародного трибуналу для росії. Міжнар. наук.-практ. конф. «Трансформаційні процеси соціально-гуманітарної сфери сучасної України в умовах війни: виклики, проблеми та перспективи» (2-3 червня 2022 р.). 2022. С. 319-321. <http://nauksfg.wunu.edu.ua/index.php/npsfg/issue/view/3> (0,08 др. арк.).
- 39. Коруц У.З. Пропаганда війни в рішеннях міжнародних кримінальних трибуналів як досвід для кваліфікації воєнних злочинів в Україні. VI міжнар. наук.-практ. конф. «російсько-українська війна: право, безпека, світ» (29-30 квітня 2022 р.). 2022. С. 310–314. (0,14 др.арк.).
- 40. Коруц У. З. Шляхи створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України. VII міжнар. наук.-практ. конф. «Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід». 2023. С. 197–200 (0,13 др.арк.).
- 41. Коруц У.З. Огляд законодавчих змін щодо заборони пропаганди війни в Україні. XX міжнар. наук.-практ. конф. молодих вчених «Економічний і соціальний розвиток України в XXI: національна візія та виклики глобалізації» 19 травня 2023 р, м. Тернопіль.: Західноукраїнський національний університет. 2023. С. 962–967. (0,18 др.арк.).
- 42. Коруц У.З. До окремих питань юрисдикції Міжнародного кримінального суду. II міжнар. наук.-практ. конф. «Соціальні, економіко-правові та фінансові виклики в умовах глобальних трансформацій», 19–20 травня 2023 року, м. Свалява, Закарпатська обл. 2023. С. 196–199. (0,21 др.арк.).

Наукова (науково-технічна) продукція: проекти нормативно-правових документів; проекти нормативних документів

Соціально-економічна спрямованість:

Охоронні документи на ОПВ:

Впровадження результатів дисертації: Впроваджено

Зв'язок з науковими темами: № 69-2021/150106

VI. Відомості про наукового керівника/керівників (консультанта)

VII. Відомості про офіційних опонентів та рецензентів

Офіційні опоненти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Буроменський Михайло Всеволодович
2. Mykhailo Buromenskyi

Кваліфікація: д.ю.н., професор, 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Код за ЄДРПОУ: 02070944

Місцезнаходження: вул. Володимирська, буд. 60, Київ, 01033, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Муравйов Віктор Іванович
2. Victor Muraviyov

Кваліфікація: д.ю.н., професор, 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Код за ЄДРПОУ: 02070944

Місцезнаходження: вул. Володимирська, буд. 60, Київ, 01033, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Тимченко Леонід Дмитрович
2. Leonid Tymchenko

Кваліфікація: д.ю.н., професор, 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Державний податковий університет

Код за ЄДРПОУ: 44550814

Місцезнаходження: вул. Університетська, буд. 31, Ірпінь, 08201, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство фінансів України

Ідентифікатор ROR:

Рецензенти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Бабін Борис Володимирович

2. Borys Babin

Кваліфікація: д.ю.н., професор, 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Національний авіаційний університет

Код за ЄДРПОУ: 01132330

Місцезнаходження: проспект Любомира Гузара, буд. 1, Київ, 03058, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Пазюк Андрій Валерійович

2. Andrii Paziuk

Кваліфікація: д.ю.н., доцент, 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Національний авіаційний університет

Код за ЄДРПОУ: 01132330

Місцезнаходження: проспект Любомира Гузара, буд. 1, Київ, 03058, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Нуруллаев Ількін Садагат огли

2. Ilkin S. Nurullaiev

Кваліфікація: д. ю. н., професор, 12.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Національний авіаційний університет

Код за ЄДРПОУ: 01132330

Місцезнаходження: проспект Любомира Гузара, буд. 1, Київ, 03058, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

VIII. Заключні відомості

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
голови ради**

Волошин Юрій Олексійович

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
головуючого на засіданні**

Процаєв Володимир Володимирович

**Відповідальний за підготовку
облікових документів**

Довженко Олена Андріївна

Реєстратор

УкрІНТЕІ

**Керівник відділу УкрІНТЕІ, що є
відповідальним за реєстрацію наукової
діяльності**

Юрченко Тетяна Анатоліївна